

men at man derimod bør halvere det. Dette er Noget, man ikke kan Andet end skænke sin Anekjendelse, men paa den anden Side forekommer det mig alligevel, at flere af de Grunde, han har anført som dem, der talte for, at man ikke skulde faae en for ufordeelagtig Betragtning af Balancen, ved nærmere Overveielse ikke holde Stik. Da jeg ikke havde tænkt paa at begjære Ordet idag, vil jeg ikke nu optage hans Foredrag, hvilket jeg har liggende her for mig, for ikke at opholde Thinget, men jeg skal sørge for paa et senere Standpunkt at have det paa rede Haand. Jeg troer imidlertid at kunne haandhæve den Udtalelse, jeg her har tilladt mig at fremhæve.

Med Hensyn til de Besparselser, der ere paatænkte at skulle indtræde, har Ministeren omtalt, at vi maatte indskrænke vore Arbejder paa Jernbaner, og hvis jeg ikke har misforstaaet det, jeg har læst, troer jeg, at Ministeren af dette Hensyn har villet, at man skulde stille Anlægget af den sydjydske Jernbane i Bero. Der er imidlertid ikke blot reent finansielle, men tillige politiske eller constitutionelle Grunde tilstede, som forekomme mig at tale imod denne Art af Besparselser. Rigsdagen har med stort Fleertal i forrige Samling vedtaget, at den omhandlede Lov skulde udføres, at denne Bane skulde anlægges, og nu skulde der gjøres en Standning deri! Jeg indrømmer meget gerne, at der siden den Tid er indtruffet Omstændigheder, der kunde lade det fremtræde som noget Naturligt, at man vilde gjøre en saadan Standning, men jeg havde ikke ønsket, at Forslaget dertil var kommet fra den Side, som her er Tilfældet, idet det er bekendt nok, at den Side, til hvilken den ærede Minister hørte som Medlem af Thinget, reiste en bestemt Modstand imod denne Banes Anlæg. Det vilde have været mig kjær, om han havde indtaget en saadan Stilling, at han meget mere maatte siges at repræsentere Rigsdagens Anskuelse end et enkelt Partis med Hensyn til en saadan Sag, hvorom der havde været stridt saa meget. Betragter jeg imidlertid Sagen fra et reent oeconomic Standpunkt, forekommer det mig ogsaa at være urigtigt at standse denne Banes Anlæg.

Esbjerg Havn anlægges jo nu, og der sættes en betydelig Capital deri, men det forekommer mig, at man gjør denne Capital til en absolut død Capital, naar man ikke sætter Havnen i Forbindelse med Jernbanen, der skal gaae fra Ost til Vest gennem Jylland. Jeg vil ogsaa sige, at de vestjydske Baner ikke burde udsættes til et senere Standpunkt end det, der er blevet vedtaget i Loven om dem. Der har været givet Forhaabninger til Vestjyderne om Anlæg af Baner, som skulde gaae fra Nord til Syd paa Vestkanten, Forhaabninger, som i høi Grad berettiger dem til at fordrø, at Lovens Gjennemførelse ikke udslydes. Under Omstændigheder som dem, hvori Danmark befinder sig, forekommer det mig ogsaa, at det maa være en Opgave for Statens Finansbestyrelse at finde paa nye Indtægtskilder, hvoraf der kunde søges Midler til at bære de Byrder, som ere for store for vort Land, men som man maaskee dog ikke kan lægge fra sig endnu. Jeg har aldrig været af dem, der havde store Forestillinger om den nye Handelsvei, der her skulde aabnes, men ere vi engang i den lovgivende Forsamling og med Kongens Samtykke gaaede ind paa den Idee, at der her er en Fremtid at søge for Danmarks Handelsudvikling, siger jeg, det er urigtigt at gaae bort deraf. Det Forsøg, som har været paatænkt, og som har faaet Udtryk gennem forberedende Love, bør fuldføres, og man bør søge, om man ikke ad den Vej kan skaffe nye Indtægtskilder og aabne en ny Handelsvei. Jeg troer derfor at det baade af constitutionelle og af reent oeconomicke Grunde samt af moralske Hensyn til dem, der ere interesserede i disse Baners Anlæg, er urigtigt at standse med dette Værks Fuldendelse.

Efter de forbaufende Begivenheder, hvortil vi have været Vidne i den forløbne Sommer, forekommer det mig, at man nu snart maa være kommen til den Erkjendelse, at Danmark maa kunne spare Noget, ja endog Betydeligt paa Forsvarsvæsenet, uden derved at komme til at sætte Noget i veie, der ellers kunde holdes opreft. Det forekommer mig, at Tiden nu er kommen, da man kan see, at Danmark ikke ved sine egne Kræfter, selv om